

Phẩm 10: PHÁP SƯ

Bấy giờ Thế Tôn nhân bảo Bồ-tát Dược Vương mà nói với tám vạn Đại sĩ rằng:

–Dược Vương! Ông thấy trong đại chúng đây có vô lượng chư Thiên, Long vương, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân, cùng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, hạng cầu Thanh văn, hạng cầu Bích-chi-phật, hạng cầu Phật đạo. Những loại như thế đều ở trước Phật nghe kinh Diệu Pháp Liên Hoa, dù một bài kệ, một câu cho đến một niệm tùy hỷ, ta đều thọ ký cho sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Phật bảo Dược Vương:

–Lại nữa sau khi Như Lai diệt độ, nếu có người nghe kinh Diệu Pháp Liên Hoa, cho đến một bài kệ, một câu, một niệm tùy hỷ ta cũng thọ ký cho được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Nếu lại có người thọ trì đọc tụng, giảng giải, biên chép kinh Diệu Pháp Liên Hoa, cho đến một bài kệ, cung kính quyển kinh này như cung kính Phật dùng các thứ hoa, hương, chuỗi ngọc, hương bột, hương xoa, hương xông, tàn lọng, cờ phướn, y phục, kỹ nhạc cúng dường, cho đến chấp tay cung kính.

Dược Vương nên biết! Những người như trên đã từng cúng dường mười vạn ức Phật, đã thành tựu chí nguyện lớn nơi chư Phật, nhưng vì thương xót chúng sinh mà sinh vào cõi nhân gian.

Dược Vương! Nếu có người hỏi những chúng sinh nào sẽ thành Phật ở đời vị lai thì nên chỉ những người như trên đời vị lai sẽ thành Phật. Vì sao vậy?

Nếu có thiện nam, thiện nữ nào thọ trì đọc tụng giải thích biên chép kinh Pháp Hoa, cho dù một câu, dùng hoa, hương, chuỗi ngọc, hương bột, hương xoa, hương xông, tàn lọng, cờ phướn, y phục, kỹ nhạc cúng dường, chấp tay cung kính, người đó đáng được tất cả thế gian chiêm ngưỡng sùng phụng, đáng được đem các thứ cúng dường Như Lai mà cúng dường. Phải biết rằng người đó là bậc Đại Bồ-tát đã thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, nhưng vì thương chúng sinh mà nguyện sinh ra nơi đây để phân biệt quảng diễn kinh Diệu Pháp Liên Hoa huống nữa là tận lực thọ trì cúng dường các thứ.

Dược Vương nên biết! Người đó, sau khi ta diệt độ, tự bỏ nghiệp báo thanh tịnh mà sinh ra nơi đời ác để quảng diễn kinh này. Nếu những thiện nam, thiện nữ này sau khi ta diệt độ có thể vì một người mà nói kinh Pháp Hoa, cho dù một câu, phải biết người đó là sứ giả của Như Lai, được Như Lai sai làm việc của Như Lai, huống nữa là vì nhiều người mà rộng nói trong đại chúng.

Dược Vương! Nếu có người ác đem tâm không lành, trong một kiếp xuất hiện ra trước Phật mà thường chê mắng Phật, tội người đó còn nhẹ. Nếu có người dùng lời ác chê mắng người tại gia hay xuất gia đọc tụng kinh Pháp Hoa, tội đó rất nặng.

Dược Vương! Như có người đọc tụng kinh Pháp Hoa, phải biết rằng người đó dùng đức trang nghiêm của Phật mà tự trang nghiêm mình, tức sẽ được Như Lai nâng đỡ phò trì. Người đó đến đâu, mọi người nên hướng về người đó mà làm lễ, nhất tâm chấp tay cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, dùng hoa, hương, chuỗi ngọc, hương bột, hương xoa, hương xông, tàn lọng, cờ phướn, y phục, các thứ mỹ vị, kỹ nhạc, các thức thượng hạng trong loài người mà cúng dường, nên đem những thức quý báu của trời mà tung rải cúng dường, đem những thức quý báu trên trời mà dâng cúng. Vì sao vậy? Vì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

người đó hoan hỷ nói pháp, nghe pháp trong giây lát sẽ được rớt ráo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói bài kệ:

*Nếu muốn trụ Phật đạo
Thành tựu trí tự nhiên,
Thường phải siêng cúng dường
Người thọ trì Pháp Hoa.
Nếu ai muốn mau được
Nhất thiết chủng trí tuệ,
Nên thọ trì kinh này,
Cúng dường người trì tụng.
Nếu có người thọ trì
Kinh Diệu Pháp Liên Hoa,
Nên biết là sứ giả
Của Phật thương chúng sinh.
Những người hay thọ trì
Kinh Diệu Pháp Liên Hoa,
Là người rời cõi tịnh
Thương chúng sinh đến đây.
Phải biết người như thế
Muốn sinh đâu cũng được.
Có thể nơi đời ác
Rộng nói pháp Vô thượng.
Nên đem hoa, hương trời
Cúng dường người nói pháp.
Đời ác, sau ta diệt
Ai thọ trì kinh này
Phải chấp tay kính lễ
Như cúng dường Thế Tôn.
Sấm trần cam mỹ vị
Và các thứ y phục,
Cúng dường Phật tử đó
Mong được giây lát nghe.
Nếu người ở đời sau
Thọ trì được kinh này,
Chính là ta sai khiến
Làm việc của Như Lai.
Nếu ai trong một kiếp
Thường ôm lòng chẳng lành
Làm sắc mặt mắng Phật
Mắc vô lượng tội nặng.
Như có người thọ trì
Đọc tụng kinh Pháp Hoa,
Ai đem lời ác mắng,
Tội này còn hơn kia.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Có người cầu Phật đạo
Mà ở trong một kiếp,
Chấp tay ở trước ta
Dùng vô số kệ khen.
Do vì khen Phật nên
Được vô lượng công đức.
Khen ngợi người trì kinh
Phước này còn hơn kia.
Trong tám mươi ức kiếp
Dùng sắc, thanh hay đẹp,
Cùng với hương, vị, xúc
Cúng dường người trì kinh.
Cúng dường như vậy xong
Rồi được nghe chốc lát,
Thì nên tự vui mừng:
Ta nay được lợi lớn.
Được Vương! Ta bảo ông:
Các kinh ta đã nói
Trong đó có Pháp Hoa
Là kinh thuộc bậc nhất.*

Bấy giờ Phật lại bảo Dược Vương Bồ-tát Ma-ha-tát rằng:

–Những kinh điển ta nói nhiều vô lượng ngàn vạn ức, có kinh đã nói, hiện đang nói và sẽ nói, nhưng trong đó kinh Pháp Hoa là khó tin khó hiểu nhất. Dược Vương, kinh này là tạng bí yếu của chư Phật không thể dễ dãi phân chia trao cho người. Đây là kinh mà chư Phật giữ gìn từ xưa đến nay chưa từng tỏ bày nói ra. Chính kinh này khi Như Lai đương hiện tại mà còn có nhiều kẻ oán ghét hướng chi là sau khi Phật diệt độ.

Dược Vương nên biết! Sau khi Như Lai diệt độ, người nào có thể biên chép, thọ trì, đọc tụng, cúng dường, vì người khác mà nói thì sẽ được Như Lai lấy y đáp cho, lại được chư Phật hiện tại ở các phương khác hộ niệm cho. Người đó có sức tin lớn và sức chí nguyện, các sức thiện căn. Phải biết người đó cùng Như Lai ở chung, được Như Lai lấy tay xoa đầu.

Dược Vương! Bất cứ nơi đâu có người hoặc nói, hoặc đọc, hoặc tụng, hoặc chép, hoặc nơi nào có quyển kinh này đều nên dựng tháp bảy báu cực kỳ cao rộng đẹp đẽ mà không cần phải an trí xá-lợi.

Vì sao vậy? Vì trong đó đã có toàn thân của Như Lai rồi. Hãy nên dùng tất cả hoa, hương, chuỗi ngọc, tàn lọng, cờ phướn, kỹ nhạc, ca tụng cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen tháp đó. Nếu có người trông thấy tháp này mà lễ lạy cúng dường, phải biết những người đó đều gần đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Dược Vương! Có nhiều người tại gia, xuất gia làm đạo Bồ-tát nhưng nếu không thể thấy nghe, đọc tụng, biên chép, thọ trì cúng dường kinh Pháp Hoa này thì phải biết rằng người đó chưa thực hành tốt đạo Bồ-tát. Nếu có người nào được nghe kinh điển này thì mới gọi là thực hành tốt đạo Bồ-tát. Còn như có chúng sinh nào cầu Phật đạo, nếu như được thấy hoặc nghe kinh Pháp Hoa này, nghe xong tin hiểu thọ trì thì nên biết rằng người đó được gần đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Dược Vương! Ví như có người khát tìm nước, đào xuống nơi gò cao kia thấy đất

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

khô thì biết nước hãy còn xa, ra công đào mãi không thôi dần dần thấy đất ướt rồi đến bùn, tâm người ấy quyết định biết chắc rằng gần đến nước.

Bồ-tát cũng vậy, phải biết rằng nếu chưa nghe, chưa hiểu, chưa có thể tu tập kinh Pháp Hoa này thì người đó còn cách xa đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Nếu được nghe hiểu tư duy tu tập kinh này thì biết chắc được gần đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Vì sao vậy? Vì đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác của Bồ-tát đều thuộc về kinh này. Kinh này mở ra pháp môn phương tiện chỉ thị tướng chân thật. Tạng kinh Pháp Hoa này sâu xa bí nhiệm không ai có thể thấu đáo được. Nay Phật khai thị cho là vì giáo hóa để thành tựu Bồ-tát.

Dược Vương! Nếu có Bồ-tát nào nghe kinh Pháp Hoa này mà sinh kinh nghi sợ sệt thì biết rằng đó là hạng Bồ-tát mới phát tâm. Nếu Thanh văn nào nghe kinh này mà kinh nghi sợ sệt thì biết đó là hạng tăng thượng mạn.

Dược Vương! Nếu có thiện nam, thiện nữ, sau khi Như Lai diệt độ, muốn vì bốn chúng mà nói kinh Pháp Hoa này thì phải nói như thế nào?

Thiện nam, thiện nữ đó phải vào nhà Như Lai, mặc y phục Như Lai, ngồi tòa Như Lai, rồi mới nên vì bốn chúng mà rộng nói kinh này.

Nhà Như Lai chính là tâm Từ bi lớn đối với tất cả chúng sinh. Y phục Như Lai chính là lòng nhu hòa, nhẫn nhục. Tòa Như Lai chính là tất cả pháp đều không. An trụ trong đây xong rồi dùng tâm không biếng trễ, vì các Bồ-tát và bốn chúng mà rộng nói kinh Pháp Hoa này.

Dược Vương! Bấy giờ ta sẽ sai các hóa nhân ở các nước khác tập hợp làm chúng nghe pháp của người đó. Ta cũng sai hóa Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di nghe người đó nói pháp. Các hóa nhân này nghe pháp tin thọ tùy thuận không trái. Nếu người nói pháp nơi vắng vẻ, ta sẽ sai nhiều Trời, Rồng, Quỷ, Thần, Càn-thát-bà, A-tu-la nghe người đó nói pháp. Ta đầu ở nước khác nhưng luôn luôn khiến người nói pháp đó được thấy thân ta. Nếu trong kinh này có quên mất câu nào chỗ nào ta sẽ nói lại cho để được đầy đủ.”

Bấy giờ, Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói bài kệ:

*Muốn bỏ tánh biếng lười
Thì phải nghe kinh này.
Kinh này khó được nghe
Tin thọ được cũng khó.
Như người khát cần nước,
Đào đất nơi gò cao.
Thấy đất vẫn khô ráo
Biết cách nước còn xa.
Dần thấy đất bùn ướt
Quyết chắc biết gần nước.
Dược Vương! Ông nên biết
Những người như thế đó,
Chẳng nghe kinh Pháp Hoa
Cách rất xa trí Phật.
Nghe kinh mâu nhiệm này
Pháp Thanh văn ắt rõ.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đây là vua các kinh
Nghe rồi tư duy kỹ.
Phải biết rằng người đó
Đã gần trí tuệ Phật.
Nếu ai nói kinh này
Nên vào nhà Như Lai,
Mặc y phục Như Lai,
Mà ngồi tòa Như Lai.
Ở trong chúng không sợ,
Rộng vì phân biệt nói.
Đại Từ bi làm nhà,
Y nhu hòa nhẫn nhục,
Các pháp không làm tòa
Ở đó vì nói pháp.
Nếu khi nói kinh này
Bị người ác mắng nhiếc
Dao gậy gạch đá đánh,
Nghĩ Phật nên nhẫn nhịn.
Ta trong vạn ức cõi
Hiện tịnh thân kiên cố
Trải vô lượng ức kiếp
Vì chúng sinh nói pháp.
Sau khi ta diệt độ
Nếu ai nói kinh này,
Ta sai hóa bốn chúng
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Và nam nữ thanh tịnh
Cúng dường lên Pháp sư,
Hướng dẫn các chúng sinh
Hợp lại khiến nghe pháp.
Nếu ai muốn làm hại,
Bằng dao gậy gạch đá,
Thì khiến các hóa nhân
Bảo vệ cho người đó.
Nếu người nói Pháp Hoa
Riêng ở nơi vắng vẻ,
Tĩnh mạch không tiếng người
Đọc tụng kinh điển này,
Bấy giờ ta sẽ hiện
Thân sáng suốt thanh tịnh
Nếu quên chỗ, mất câu
Ta sẽ giúp thông thuộc.
Nếu người đủ đức này
Hoặc vì bốn chúng nói,
Chỗ vắng đọc tụng kinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đều được thấy thân ta.
Nếu người ở chỗ vắng,
Ta sai Trời, Long vương
Cùng Dạ-xoa, Quỷ, Thần
Vì làm chúng nghe pháp.
Người đó ưa nói pháp
Phân biệt không trở ngại.
Nhờ chư Phật hộ niệm
Khiến đại chúng hoan hỷ.
Nếu ai gần Pháp sư
Mau được đạo Bồ-tát.
Thuận theo Thầy đó học
Được thấy hằng sa Phật.*

M